

ИНИЦИЈАТИВА ЗА ИЗМЕНЕ И ДОПУНЕ ЗАКОНА О ВОЈСЦИ

-

СТИЦАЊЕ ПРАВА НА СТАРОСНУ ПЕНЗИЈУ ЗА ПРОФЕСИОНАЛНЕ ВОЈНИКЕ И ПОДОФИЦИРЕ

СИНДИКАТ „НЕЗАВИСНОСТ“ - МИНИСТАРСТВО ОДБРАНЕ И ВОЈСКА СРБИЈЕ
ГРАНСКИ СИНДИКАТ УПРАВЕ, ПРАВОСУЂА, ОДБРАНЕ И ПОЛИЦИЈЕ
УЈЕДИЊЕНИ ГРАНСКИ СИНДИКАТИ „НЕЗАВИСНОСТ“

РЕПУБЛИКА СРБИЈА

МИНИСТАРСТВО ОДБРАНЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

министру - господину др Небојши Стефановићу
кабинету министра одбране
секретару - госпођи Милицы Ћатић
државном секретару - господину Александру Живковићу
државном секретару - господину Бранку Живановићу
помоћнику министра за људске ресурсе - госпођи Катарини Томашевић
Правној управи
Сектору за људске ресурсе

Измене и допуне Закона о Војсци Србије
ИНИЦИЈАТИВА.-

Поштовани,

молимо вас да размотрите иницијативу коју вам достављамо а у вези са изменама и допунама члана 110. Закона о Војсци Србије ("Сл. гласник РС", бр. 116/2007, 88/2009, 101/2010 - др. закон, 10/2015, 88/2015 - одлука УС и 36/2018 - даљем тексту Закона о ВС) како би се професионалним војницима и формално омугићило право на одлазак у пензију директно из службе, онако како је и дефинисано чланом 42. Закона о пензијском и инвалидском осигурању осигурању ("Сл. гласник РС", бр. 34/2003, 64/2004- Одлука УСРС, 84/2004-др.закон,85/2005, 101/2005-др.закон, 63/2006- Одлука УСРС, 5/2009, 107/2009, 101/2010, 93/2012, 62/2013, 108/2013, 75/2014, 142/2014 и 73/2018 - у даљем тексту Закон о ПИО).

Чланом 42. став 3. Закона о ВС прописано је да се „Уговор о раду на одређено време закључује на временски период до три године и може се обнављати, с тим да важност последњег уговора истиче крајем године у којој професионални војник, подофицир, односно официр навршава 53 године живота.“

У наредном ставу члана 42. Закона о ВС, регулисано је да „Изузетно од одредбе става 3. овог члана, по одлуци министра одбране, уговор о раду на одређено време лицима на појединим формацијским местима или одређених специјалности може се обнављати до испуњења услова за одлазак у пензију прописаних законом којим се уређује пензијско и инвалидско осигурање.“

Закон о ПИО у члану 42., став 1., тачка 6 прописује да „Осигураници - запослени који раде на пословима на којима се стаж осигурања рачуна са увећаним трајањем и који могу под посебним условима остварити право на пензију јесу:...6) професионална војна лица према прописима о Војсци Србије;... „

Наведеним 42. чланом Закона о ПИО односно одредби у ставу 1., тачка 6. је јасно дефинисано да се прописано односи на професионална војна лица која су дефинисана чланом 9. , став 1. Закона о ВС где се наводи да су „Професионална војна лица: официри, подофицири и професионални војници“

Законом о ПИО у члану 43. прописује да

„Осигураник из члана 42. тач. 1) до 6) овог закона, коме престане запослење с правом на пензију пре испуњења услова из члана 19. овог закона, стиче право на старосну пензију ако је навршио најмање 55 година живота и 25 година стажа осигурања, од чега најмање 15 година ефективно проведених на радним местима на којима се стаж осигурања рачуна са увећаним трајањем, у органу из члана 42. овог закона.

Право на старосну пензију под условима из става 1. овог члана не може стећи осигураник који у моменту остваривања права није овлашћено лице односно запослени из члана 42. овог закона.

Осигураник из члана 42. тачка 7) овог закона, коме престане запослење с правом на пензију пре испуњења услова из члана 19. овог закона, стиче право на старосну пензију ако је навршио најмање 60 година живота и 25 година стажа осигурања, од чега најмање 15 година ефективно проведених на радним местима на којима се стаж осигурања рачуна са увећаним трајањем, у органу из члана 42. овог закона.

Изузетно од става 1. овог члана, и члана 19. овог закона, професионално војно лице стиче право на старосну пензију и то:

- 1) подофицир и официр до чина пуковника кад наврши 40 година пензијског стажа и најмање 53 године живота;
- 2) официр чина пуковника кад наврши 40 година пензијског стажа и најмање 54 године живота.

Изузетно од става 1. овог члана, и члана 19. овог закона, полицијски службеници - припадници специјалних јединица полиције, припадници Безбедносно-информативне агенције, припадници Војнобезбедносне агенције и Војнообавештајне агенције који раде на посебно сложеним, специфичним, односно оперативним пословима, стичу право на старосну пензију кад наврше најмање 53 године живота и 20 година ефективно проведених на тим пословима.“

Наведени члан 43. у ставу 4. тачка 1)., наводи и конкретне услове (године пензијског стажа и старости) и конкретне категорије лица „1) подофицир и официр до чина пуковника кад наврши 40 година пензијског стажа и најмање 53 године живота;“ те је у том смислу усклађен са Законом о ВС и чланом 110., став 1, тачка 9., алинеја 1) где је прописано да „Официру, односно подофициру престаје служба у Војсци Србије... по сили закона када наврши 40 година пензијског стажа и 53 године живота - подофицир и официр до чина потпуковника;“.

Из наведеног се види да Закон о ПИО у члану 42. препознаје професионалне војнике у дефиницији професионална војна лица али у члану 43. наводи само официре и подофицире те је неопходно извршити усклађивање односно извршити измену у члану 110., став 1., тачка 9., алинеја 1 Закона о ВС, тако да гласи:

„1) 53 године живота - професионални војник, подофицир и официр до чина потпуковника;“ јер у противном професионални војник може да стекне право на пензију директно из службе сходно наведеним законским одредбама тек када наврши 55 година живота и 25 година стажа осигурања, од чега најмање 15 година ефективно проведених на радним местима на којима се стаж осигурања рачуна са увећаним трајањем.

Такође, сматрамо да је неопходно да се у оквиру предметног члана 110. Закона о ВС, Размотри могућност да се за подофицире пропише старосна граница 51 уместо 53 године живота као услов за стицања право на пензију.

Ово из разлога што у Војсци Србије и даље раде лица која су завршетком једне од четворогодишњих средњих војних школа у СФРЈ, иста ступила у радни однос са 18 година.

Под условом да нису били учесници ратних дејстава (а то је, нажалост редак случај), те да раде на радним местима или у јединицама на којима је прописано увећање стажа 12/15, истима је потребно 32 године ефективног радног стажа у којима би стекли 40 година пензионог стажа, а то све са навршених 51 година старости.

Сада имамо доста случајева да наведена лица имају отворених више од 40 година пензијског стажа али не и 53 године старости већ 50 или 51 годину старости. До испуњења другог услова, подофицири о којима је реч ће имати и по 43 односно 44 године пензијског стажа те је, у најмању руку некоректно, да буду „кажњени“ анулирањем остварених бенефиција по основу стажа. Важно је напоменути да се не ради о великом броју лица и да измене и допуне које смо предложили никако не могу у већем обиму да утичу на правилно функционисање система одбране. Такође и код ове категорије лица, као и код професионалних војника који су у служби од 1992. године имамо исти проблем, а то је да систем нема препознатљив тј позитиван однос према најстаријим лицима у статусу подофицира и професионалног војника, а који су прошли најтежи период (борбена дејства) од када постоји Војска Србије (тада ЈНА, ЈА односно Војска Југославије).

Верујемо да није потребан велики напор и да је могуће решити правни вакуум и усагласити Закон о ВС (чланове 42. и 110.) и Закон о ПИО (чланове 42. и 43.), како међусобно тако и у оквиру конкретних чланова јер је по тренутним прописима професионалним војницима теоретски, као професионалним војним лицима, омогућено право на пензију директно из службе али је у пракси то теже изводљиво управо због погрешних тумачења и упућивања на одредбе оног другог закона.

Унапред захвални

У Београду
дана 28.09.2021. године

ОДБОР МО И ВС - НЕЗАВИСНОСТ
ГС УПОИП НЕЗАВИСНОСТ
УГС НЕЗАВИСНОСТ